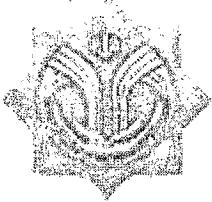

١٤٢٠

دانشگاه قم

دانشکده الهیات

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث

عنوان :

تبیین بنیان‌های علمی علوم قرآنی بر مبانی امامیه

استاد راهنما:

دکتر غلامحسین اعرابی

استاد مشاور:

دکتر سید رضا مودب

نگارنده:

علی‌رضا اخوان صراف

بهار ۱۳۸۷

۱۰۶۰

جمهوری اسلامی ایران

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه قم

تاریخ: ۱۴/۴/۸۷

برگشته

شماره: ۱۱۱۶۶

پیوست:

«صورت جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد»

با تأییدات فداوند متعال و با استعانت از مصادر ولی عصر «عمل الله تعالیٰ فرجه الشریف»

جلسه دفاعیه پایان نامه آقای: علیرضا افوان صراف

(شته: علوم قرآن و حدیث)

تمت عنوان: «تبیین بنیانهای علمی علوم قرآنی بر مبنای امامیه»

با حضور هیئت داوران در محل دانشگاه قم در تاریخ ۱۴-۴-۸۷ تشکیل گردید.

در این جلسه، پایان نامه با موفقیت مورد دفاع قرار گرفت و نامبرده نمره با عدد

۱۸/۵۰ با حروف: هیجده و پنجاه صدم

با درجه: عالی ⚡ بسیار خوب ○ خوب ○ قابل قبول ○ دریافت نمود.

نام و نکاح های شرکت	استادیار	استاد راهنمای	استاد راهنمای
دانشیار		استاد مشاور	سید (ضا) مودب
استادیار		استاد ناظر	محمد جواد نجفی
استادیار		استاد ناظر	محمد تقی دیبا
دانشیار		نماینده کمیته تمصیلات تکمیلی	محمد کاظم شاکر

مدیر امور آموزش و تمهیلات تکمیلی
نام و امضاء:

محاول آموزشی و پژوهشی دانشگاه
نام و امضاء:

جاده قدیم اصفهان،
دانشگاه قم

پستی: ۳۷۱۶۱۴۶۶۱۱

تلفن: ۰۲۸۵۳۳۱۱

دورنوسی:

۰۲۸۵۵۶۸۴

۰۲۸۵۵۶۸۴

۰۲۸۵۵۶۸۸

قائمه

تقدیم :

به استادم

فقیه اهل‌البیت آیت‌الله محمد‌هادی معرفت (رحمه‌الله علیه)
که این تحقیق برای او و به نام او شروع شد

(ما به ناگاه روح بلندش)

در پرتو علم مولا یشن امیر مؤمنان علیه السلام آسود

و ما را در حسرت علم و سماحتش تنها گزارد.

و مادرم

که هر ستایشی روح بلند و سرشت آسمانیش را حقیر می‌کند؛
و هرچه کردم برای او بود اما ...

(از سر شوق و بیقراری)

جان نفیسش بیگاه بسوی جیبیش پرکشید

و جسم عزیزش در جوار مولا یشن امیر مؤمنان علیه السلام آرام گرفت.

تشکر و تقدیر:

نگارنده‌ی این پایان‌نامه بر خود فرض می‌داند از بزرگوارانی که وی را در تمامی مراحل این تحقیق

یاری داده‌اند به شرح زیر تشکر و قدردانی نماید:

آفای دکتر غلامحسین اعرابی، که با بزرگواری پذیرای مشکلات نگارنده بوده و وی را در اتمام

این کار یاری نمودند.

خانم دکتر زهرا اخوان‌صرفاف که بدون یاری و مساعدت فکری ایشان انجام بخشی از تحقیق

ممکن نمی‌بود.

همسر و فرزندانم که با همیاری و برداشتی در طی مراحل تحصیل، همچنین نگارش این

پایان‌نامه، همراه و یاور بوده‌اند.

چکیده :

پایان نامه‌ای که در پیش رو دارید با عرض ارادت به محضر خاندان عصمت و طهارت (ع)، برای بازنمود تعلق دانشی از علوم، مصطلح به علوم قرآنی، به این خاندان است؛ زیرا که برخی از همان آغاز تا سده های اخیر با جعل و وضع، انتساب این علوم را به این خاندان نفی کرده دیگرانی را در این مقام نشانده‌اند؛ که باید راه رفته، بازگشته شود، مبادی، مقدمات و روش‌شناخت و فهم بازشناسی شده و مکتب نویی بنا نهاده شود.

افزون آنکه این مجموعه علم یا علوم مورد بی مهری حوزه‌های علمی شیعی نیز قرار گرفته است؛ هرچند که فقاهت و فقه جعفری بر معارف مستخرج از قرآن مجید بنا نهاده شده، تاکنون کمتر تالیف مستقلی در باب آراء و اندیشه‌های دانشمندان شیعی و به ویژه امامیه نگاشته شده است.

به عبارت بهتر هرچند که نظریات اصولی و نحوه تمسمک به الفاظ و معانی قرآن از لابلای آثار علمای امامیه قابل دسترسی و استخراج است، اما تألیف مستقلی در این باب کمتر نگاشته شده است.

در این پایان نامه تلاش برآن بوده که با بازشناسی منابع و مبادی این علم در آثار امامیه چه بدان تصریح شده باشد (مانند مقدمه تفاسیر) و چه به صورت مضمراً آمده باشد (کتابهای علم اصول و الهیات)، چگونگی برخورد با مجموعه‌ی این علوم بازشناسی شده، روش آنان شناسانده شود.

فهرست :

۲	تاییدیه
۴	تقدیم :
۵	تشکر و تقدیر:
۶	چکیده :
۷	فهرست :
۱۰	مقدمه :
۱۲	فصل اول : کلیات
۱۲	۱-۱. معنا شناسی علوم قرآنی
۱۲	۱-۱-۱. تعریف
۱۳	۱-۱-۲. مبادی
۱۳	۱-۱-۳. مسائل
۱۵	۱-۱-۴. هدف
۱۵	۱-۱-۵. روش
۱۵	۱-۱-۶. علم القرآن و علوم القرآن
۱۷	۱-۱-۷. نظر معاصرین امامیه
۲۰	۱-۱-۸. نظر معاصرین عامه
۲۱	۱-۱-۹. تبیین
۲۱	۱-۱-۱۰. مبانی
۲۱	۱-۱-۱۱. امامیه
۲۲	۲-۱. درنگی در مفهوم علم القرآن
۲۲	۲-۱-۱. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)
۲۳	۲-۱-۲. امیرالمؤمنین (علیه السلام)
۲۴	۲-۱-۳. امام باقر (علیه السلام)
۲۷	۲-۱-۴. امام صادق (علیه السلام)
۳۰	۲-۱-۵. امام رضا (علیه السلام)
۳۱	۲-۱-۶. جمع بندی
۳۲	۳-۱. نحوه برخورد پیشینیان با علوم قرآنی
۳۳	۳-۱-۱. ابان بن تغلب بن رباح (م ۱۴۱ھ.ق)
۳۳	۳-۱-۲. ابوحمزه الشمالي (م ۱۴۸ھ.ق)
۳۵	۳-۱-۳. فرات ابن ابراهیم کوفی (م ح ۲۵۰ھ.ق)
۳۷	۳-۱-۴. علی ابن ابراهیم قمی (م ح ۳۲۹ھ.ق)
۵۲	۳-۱-۵. محمد بن مسعود العیاشی السلمی (م ح ۳۲۰ھ.ق)

۵۶	۱-۳-۶. شیخ کلینی (۹۹۹-۳۲۹ م.ق)
۵۷	۱-۳-۷. شیخ مفید (۴۱۳-۳۳۶ م.ق)
۵۷	۱-۳-۸. سید مرتضی (۴۳۶-۳۵۵ م.ق)
۵۷	۱-۳-۹. شیخ طوسی (۴۶۰-۳۸۵ م.ق)
۵۹	۱-۳-۱۰. شیخ طبرسی (۴۸۸-۵۸۸ م.ق)
۶۲	۱-۳-۱۱. قطب راوندی (۹۹۹-۵۷۳ م.ق)
۶۵	۱-۳-۱۲. ابن شهر آشوب (۴۸۸-۵۸۸ م.ق)
۶۶	۱-۳-۱۳. ملاصدرای شیرازی (۹۷۹-۱۰۵۰ م.ق)
۶۸	۱-۳-۱۴. فیض کاشانی (۱۰۰۷-۱۰۹۱ م.ق)
۷۰	۱-۳-۱۵. فاضل تونی (۹۹۹-۱۰۷۱ م.ق)
۷۲	۱-۳-۱۶. شیخ حر عاملی (۱۰۳۳-۱۱۰۴ م.ق)
۷۴	فصل دوم : منابع علوم قرآنی نزد امامیه
۷۵	۲-۱. کتب روایی
۷۶	۲-۱-۱. محاسن برقی
۷۹	۲-۱-۲. احتجاج طبرسی
۸۱	۲-۱-۳. بصائر الدرجات
۸۸	۲-۱-۴. عيون اخبار الرضا
۹۳	۲-۲. تفاسیر امامیه
۹۴	۲-۲-۱. کتب اصول فقه
۹۴	۲-۲-۲. تذکره‌ی شیخ مفید
۹۸	۲-۲-۳. الذریعه‌ی سید مرتضی
۱۰۴	۲-۳-۱. العده‌ی شیخ طوسی
۱۰۶	۲-۳-۲. بنیان‌های صدوری و دلالی قرآن
۱۰۶	۳-۱. بنیان‌های صدوری
۱۰۷	۳-۱-۱. اثبات صدور و نزول قرآن از جانب خداوند
۱۰۷	۳-۱-۲. متن قرآن
۱۰۸	۳-۱-۳. سخنان معصومین (ع)
۱۰۸	۳-۲-۱. وجوده اعجاز قرآن
۱۰۹	۳-۲-۲. مصونیت وحی در کلیه مراحل تا تلقی به پیامبر اکرم(ص)
۱۰۹	۳-۲-۳. مطالعه‌ی استواری وحی از راه محتوی
۱۰۹	۳-۲-۴. تحقق معنای نزول وحی
۱۱۰	۳-۳-۱. مصونیت پیامبر اکرم(ص) در کلیه مراحل وحی از تلقی تا ابلاغ
۱۱۱	۳-۳-۲. مصونیت قرآن از تحریف

۱۱۱.....	آیات قرآنی
۱۱۲.....	روايات
۱۱۲.....	تواتر قرآن
۱۱۳.....	اعجاز قرآن
۱۱۳.....	اجماع
۱۱۴.....	۲-۳. بنیان‌های دلالی قرآن
۱۱۴.....	۱-۲-۳. اراده‌ی معنای خاص از الفاظ قرآن از جانب خداوند.
۱۱۵.....	۲-۲-۳. استفاده از طریقه عقلا در بیان مراد آیات
۱۱۷.....	۳-۲-۳. وجود زمینه‌ی فهم معانی آیات
۱۱۸.....	۴-۲-۳. جهان‌شمولی احکام الهی قرآن
۱۲۰.....	فصل چهارم : بررسی آثار مکتب عامه
۱۲۰.....	۱-۴. البرهان
۱۲۱.....	۲-۴. الاتقان
۱۲۵.....	۳-۴. جمع بندی
۱۲۷.....	نتایج بحث و پیشنهادات :
۱۳۰.....	کتاب‌نامه
۱۳۵.....	چکیده‌ی انگلیسی
۱۳۶.....	عنوان انگلیسی

مقدمه:

پی‌ریزی این پژوهش در زمان حیات آیت‌الله معرفت و تحت نظر ایشان برای بررسی و تکمیل روش برخورد کتاب التمهید با علوم قرآنی و درآستانه‌ی بیست سالگی پدید آمدن این اثر گران‌سنج انجام پذیرفت.

روش کار آنگونه که مورد نظر ایشان و استاد مشاور پایان‌نامه بود، بررسی نیازهای فعلی علوم قرآنی معاصر، روش کار معاصرین امامیه و ابوابی که توسط ایشان به این مجموعه‌ی علوم اضافه یا کاسته شده است، به عنوان معیار پژوهش و پس از آن نگرشی تاریخی به سیر پدیدآوری و پدیدآورندگان این علوم در میان علمای امامیه بود؛ تا مشخص گردد آیا سرفصل‌های جدیدی غیر از آنچه موردنظر فعلی معاصرین است مورد نظر بوده یا خیر و آیا بدون تاثیرپذیری از علمای عامه و ابواب ورود به بحثی که توسط ایشان تعریف شده است، آیا می‌توان برای مکتب امامیه، مکتب علوم قرآنی خاصی را پیشنهاد نمود یا خیر.

با توجه به در دسترس نبودن کتابی غیر از التمهید با موضوع خاص علوم قرآنی، به معنای مصطلح در غصر حاضر، در دوران غیبت، روشنی به شرح زیر پیشنهاد شد:

الف. تحقیق جامعی در میراث مکتوب امامیه به صورت موردنی حول سه محور انجام پذیرد؛
کتب روایی، اصول و خصایص و احتجاجات،
کتب تفسیری و مقدمه‌ی آنها
کتب علم اصول.

ب. در نهایت مجموعه‌ای از روایات مرتبط با موضوع فراهم آید.

ج. بازشناسی از اصحاب ائمه و علمای امامیه طی سده‌های بعد صورت گیرد تا آنانکه به نوعی به موضوع بحث فعلی علاقمند بوده یا روایتی نقل کرده یا اثری تالیف نموده‌اند شناسایی شوند.

د. به صورت موردي علاوه بر مبانی، روش‌های برخورد اندیشمندان پیشین نیز در صورت امکان بررسی شود.

بر اساس این روش پیشنهادی، پایان‌نامه‌ی حاضر فراهم آمده است:

در فصل اول کلیاتی مورد بحث قرار گرفته که از نظر نگارنده در ورود به بحث علوم قرآنی گریزی از آن نبوده است؛ برخی تعریف‌ها و سعی در ارائه‌ی تعریف جامعی از علوم قرآنی.

در این فصل به واژگان کلیدی علم القرآن و مفهوم آن و تفاوت آن با مفاهیم علوم قرآنی نیز پرداخته شده است.

سپس با بررسی احوال و آثار شانزده نفر از اصحاب ائمه و علمای امامیه، از اب ان تن تغلب تا شیخ حر عاملی، دیدگاه‌های آنان هم بررسی شده است.

در فصل دوم منابع علوم قرآنی نزد امامیه پرداخته شده و کتب مرتبط به صورت موردي کاویده شده‌اند. روش کار چنان است که با توجه به کتاب‌های سده‌های اخیر، منابع دست اول روایی در حول و حوش عصر غیبت نیز به دقت دیده شده اند تا روایتی یا شیوه‌ی نقلی از نظر دور نماند.

با توجه به روش کتب جامع حدیثی اخیر مانند وسائل الشیعه و بحار الانوار، سعی شده منابع این کتب در صورت در دسترس بودن دیده شود، بنابر این اکثر روایات از کتابهای محاسن برقی، احتجاج طبرسی، بصائر الدرجات و عيون اخبار الرضا نقل شده اند.

کتب اصول فقه پیشینیان نیز مانند تذکره‌ی شیخ مفید و الذریعه‌ی سید مرتضی هم بررسی شده‌اند. در فصل سوم به بنیان‌های صدوری و دلالی قران نزد امامیه پرداخته شده تا مباحث مهم و چالش‌برانگیزی چون حجیقت ظواهر کتاب و تحریف از نظر دور نماند.

در فصل چهارم با بررسی مختصراً از آثار مکتب عامه سعی شده تا مقایسه‌ای روش‌مند صورت گیرد. در نهایت نیز نتایج تحقیق بررسی شده و پیشنهادهایی ارائه گردیده است.

فصل اول : کلیات

بایسته است پیش از ورود به بحث، چند اصطلاح بنیادین به کاررفته در این متن بازنموده شود تا از سزدگمی‌های آتی جلوگیری شده، راهگشای فهم بهتر باشد، افزون براین واژگان علوم قرآنی در کلمات معصومین و منظر گذشتگان نیز بررسی شده تا مقدمه‌ای برای ورود به فصل منابع باشد.

۱-۱. معنا شناسی علوم قرآنی

با توجه به تعریف هر علمی مطابق رئوس ثمانیه، برای علوم قرآنی نیز باید واژگان و معانی تعریف، مبادی، هدف و مسائل بازشناسی شود.

۱-۱-۱. تعریف

در یک تعریف جامع و مانع، می‌توان علوم قرآنی را مجموعه‌ی علوم مرتبط با قرآن دانست که به طور خاص، خادم فهم قرآنند. در نگرش دیگری با توجه به وابستگی این علم به علوم اسلامی نیز می‌توان چنین گفت:

علوم قرآنی بخشی از علوم اسلامی است و آن عبارت است از: مجموعه اصول و قواعدی که فهم قرآن به آنها بستگی دارد

۱-۲. مبادی

مفهوم از مبادی در تعریف علم، آنگونه که در کتب مقدماتی منطق نیز آمده است، مجموعه‌ی آکسیوم‌ها^۱ یا اصول موضوعه‌ای است که پذیرفته می‌شود تا بتوان با توجه به آنها علم را تعریف نمود.

برای هر علمی مبادی تصوری و تصدیقیه مشخص می‌شود، در مورد علوم قرآنی نیز:

• پیش فرضهای تصوری؛ تعریف واژگان یا مفاهیم مرتبط یا اختراعی در این علم همراه با

معنای وضعی یا اصطلاحی مورد نظر در آن علم را شامل می‌شود مانند آیه، سوره، نسخ، محكم، تفسیر و دیگر واژگان.

• پیش فرضهای تصدیقی؛ گزاره‌های منطقی قابل اثباتی هستند که می‌توان بدانها استناد

جست و مسائل را بررسی کرد مانند معجزه بودن قرآن.

۱-۳. مسائل

مسائل کلی علوم قرآنی نیز مواردی است که باید در این علم بحث شود و پاسخی برای صدق یا کذب بودن آنها یافته شود. مانند امکان، وقوع یا عدم وقوع تحریف در قرآن.

به عبارت بهتر، گزاره‌های مرتبط با هر علم به دو دسته تقسیم شده، گروهی به عنوان پیش‌فرضهای تصدیقی پذیرفته شده، به کمک این پذیرش، درستی گزاره‌های گروه دیگر را که مسائل آن علم نامیده می‌شود، بررسی می‌شود. اندک جایه‌جایی در گزاره‌های این دو گروه می‌تواند مسائل و روش‌های یک علم را دچار تغییرات کلی نماید.

در بنگی در این تعریف ساده و نحوه برخورد صاحبان ملل و محل تمدن اسلامی با قرآن و شیوه‌ی مراجعه و استشهاد آنان به آیات کتاب الهی، راهگشای فهم بسیاری از تندریوها، کجرویها و مصادره به مطلوب‌هایی است که در طول تاریخ بر معانی این آیات روشن رفته است؛ چرا که این کتاب در عین روش‌نی، "ذلول ذو وجوه"^۲ است.

^۱. Axioms

^۲. شیخ طبرسی، مجمع البیان، ج ۱، ص ۴۰ :

ضاحبان مکاتب کلامی و تفسیری همواره نظرات خود را به آیات قرآنی مستدل دانسته و از آن شاهد آورده‌اند و در این استشهاد خود را محق و مستحق دانسته‌اند هرچند که نتایج این استشهادها منطقاً متنضاد باشد. نگاهی به نوشه‌های طرفداران مکتب جبر و مکتب اختیار و استدلالهای کلامی و قرآنی اشاعره و معترله، بهترین صدق این مدعاست.

درنگی در رویکرد فرق مختلف اسلامی به فرهنگ قرآنی شاهد این مدعای است که در بسیاری از موارد حتی مبادی تصویری نیز مورد توافق فرق نیست؛ تأملی در تعریف واژگان ابتدایی علوم قرآنی مانند نسخ و اعجاز در طی سدگان ابتدایی تمدن اسلامی (وحتی زمان حاضر) و نزد مکاتب مختلف اسلامی بهترین نمونه به شمار می‌رود. ارائه‌ی نظریه‌ی نسخ مشروط در زمان حاضر را نیز می‌توان از این دست به شمار آورد.

نکته‌ی دیگر بدیهی نبودن مبادی تصدیقی در علوم قرآنی است؛ بعید است بتوان علوم قرآنی را به صورت مطلق و جدای از نحله‌ی فکری پژوهشگری که به آن می‌پردازد، بررسی کرد. دیدگاه دیگری که می‌توان بررسی نمود، نظرگاه تطور علوم قرآنی در بستر زمان و عقاید است. با این بیان هیچ پژوهشگری را نسزد که بدون توجه به این اصول و جدا کردن مبادی تصدیقیه از مسائل این علم، در این بحث وارد شود.

"وقد روی عن النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم أنه قال : القرآن ذلول ذو وجوه ، فاحملوه علی أحسن الوجوه" نکته‌ی قابل تأمل در این روایت مشهور آن است که سند یا حتی متن آن در هیچ یک از کتب روایی مشهور شیعی به جز عوالی الثالی (ج ۴، ص ۱۰۴) نوشته‌ی ابن ابی جمهور الاحسانی (م حدود ۲۰۰ هـ)، آن هم به صورت مرسل، پیدا نشد. شیخ طبرسی نیز با ذکر عبارت "إنما أحذف أسانيد أمثال هذه الأحاديث إيشارا للتحفيف ، ولاشتهرها عند أصحاب الحديث"، سند این روایت و چند روایت دیگر را نقل نمی‌کند. سلسله سند این روایت در اغلب کتب عامه، چون کنز العمال متقدی هندی و دیگران قابل پی‌گیری است، البته مشابه این روایت به تعبیر دیگری در توصیه‌ی آن حضرت به ابن عباس هنگام مجاجه با خوارج در نهج البلاغه آمده است: "لا تخاصهم بالقرآن، فان القرآن حمال ذووجوه تقول و يقولون و لكن حاججهم بالسنہ فانهم لن یجدوا عنها محيضاً".

۱-۱-۴. هدف

همان‌گونه که از تعریف بر می‌آید، غایت علوم قرآنی کمک به فهم قرآن است. به عبارت دیگر علوم قرآنی مجموعه‌ای از پیش فهم هاست که به درک پدیده‌ای به نام قرآن کمک می‌کند.

۱-۱-۵. روش

درنگی در برداشت اهل بیت از علوم قرآنی، بیانگر این است که در مکتب اهل بیت، این علوم هم به روش ممتازند هم به مبادی و غایات. افزون براین آنچه که در یک علم به عنوان مقدمات فهم یک پدیده بحث می‌گردد، باید از روش‌ها نیز سخن گفته شود و رویه‌ها بحث گردد تا طالب فهم بداند کدام راه را باید طی کند.

۱-۱-۶. علم القرآن و علوم القرآن

در مورد علم القرآن و علوم قرآنی، بررسی متون تاریخی و روایات، بیانگر وضع و کاربرد ابتدایی اصطلاح علم القرآن از طرف معصومین و در مکتب اهل بیت است. این پایان نامه در بخش‌های آینده به طور مفصل‌تر به علم القرآن خواهد پرداخت.

بعدها (حدود دو تا سه قرن بعد) تلاش‌هایی برای ایجاد نگارش‌هایی و جمع‌آوری‌هایی در مکتب خلفاً به نام علوم القرآن شده است. تبیین این که در آن روزگار مقصود از به کاربردن واژه‌ی علم چه بوده است و این که آیا واضعان این اصطلاح تا چه حد پایبند به علمی بودن. (به مفهوم امروزین آن) روش و نگارش خویش بوده و تا چه حد به مکتب اهل بیت نظر داشته اند، کاری بسیار مشکل است. شاید اگر کتاب فنون الافنان بلقینی، به عنوان اولین اثر معیار، اکنون در دسترس ما می‌بود، آن‌گونه که در دسترس سیوطی بوده است، قضاؤت ساده‌تر می‌بود.

بی تردید، درنگی در مقدمه کتاب البرهان به عنوان قدیم‌ترین اثری که در دسترس ماست می‌تواند راهگشا باشد؛ زرکشی در مقدمه کتاب خود، روش و مبادی علوم قرآنی را مشابه علوم حدیث دانسته و تدوین آن را دیرتر از علوم حدیثی می‌شمرد:

لما كانت علوم القرآن لا تختصى و معانى لا تستقصى و جبت العناية بالقدر الممكن وما فات المتقدمين وضع كتاب يشتمل على أنواع علومه كما وضع الناس ذلك بالنسبة إلى علم الحديث فاستخرت الله تعالى وله الحمد في وضع كتاب في ذلك جامع ولما تكلم الناس في فنونه و خاضوا في نكته و عيونه و ضمته من المعانى الأنثقة والحكم الرشيقه ما بھر القلوب عجباً ليكون مفتاحاً لأبوابه عنواناً في كتابه معيناً للمفسر على حقائقه مطلعاً على بعض أسراره و دقائقه و سميتها البرهان في علوم القرآن.^۳

دقت در این متن ما را به چند نکته رهنمون می سازد:

- وی نیز همانند اکثر نویسندهای در این موضوع ، آثار قبلی را ناکافی و ناقص می دارد.
- روش برخورد وی با نحوه فهم و علوم قرآنی مانند علوم حدیثی است ؛ به عبارت بهتر، اگر این اثر را اثر معیار قرن هشتم در علوم قرآنی عامه بدانیم ، تا آن زمان جمع مدونی از علوم قرآنی صورت نگرفته بوده است و لذا است که زرکشی نگارش کتاب جامعی را برای علوم مرتبط با کتاب الله پیشنهاد می کند.
- به نظر می رسد استفاده از عبارات "فنون و نکات و عيون" به عنوان سرفصل های علوم قرآنی از نظر وی ، چیزی فراتر از زیبانيسي و بازي با کلمات باشد. شاید اين نوعی تقسيم بندی علمی از نظر او بوده است.
- وی هدف نگارش کتاب را ارایه کلیدهایی برای ابواب معانی و کمکی برای مفسران و اطلاعی از حقایق و اسرار کتاب خدا می دارد.
- از نظر زرکشی تا تاریخ نگارش کتابش، روش و متداولوژی خاصی برای برخورد و استنباط از کتاب الله وجود نداشته است (کسی راه اجتهاد و استنباط را نپیموده بوده است) و وی به عنوان یک اندیشمند روشنی مشابه فهم حدیث نبوی را پیشنهاد می کند.

^۳ الزركشی، البرهان في علوم القرآن. ج ۱ ص .۳۰

به هر ترتیب نامشخص بودن سابقه‌ی تاریخی کاربرد این اصطلاح، درک مفهوم و نحوه‌ی برداشت پیشینیان از آنرا برای ما مشکل می‌سازد.

۱-۷. نظر معاصرین امامیه

صاحب التمهید به این علوم از زاویه‌ی دیگری نگریسته اند:

علوم قرآنی علمی است که در آن درباره مسایل مرتبط با شناخت قرآن و شئون مختلف آن بحث می‌شود ... علوم قرآنی بخنی بیرونی است و به درون و محتوای قرآن از جنبه‌ی تفسیری نمی‌پردازد ... در علوم قرآنی مباحثی چون وحی و نزول قرآن، مدت و ترتیب نزول، اسباب نزول و ... مطرح می‌شود و چون هریک از این مسایل در چهارچوب خود استقلال دارد و علمی جدا شناخته می‌شود؛ از این رو این علم با صیغه‌ی جمع (علوم) به کار رفته است. ... هر یک از مسایل علوم قرآنی در جای خود، نقش مهمی در بهره‌گیری از محتوای قرآن ایفا می‌کند.^۴

در تعریف ایشان:

- محور شناخت قرآن، علاوه بر فهم قرآن مطرح شده،
- بر بیرونی بودن مباحث تاکید شده تا از تفسیر جدا شود،
- وظیفه‌ی این علوم نیز ایفای نقش در بهره‌گیری از محتوای (فهم؟) قرآن شمرده شده است. اینکه غایت علم القرآن و علوم قرآنی کمک به فهم قرآن است محل توافق فریقین است، اما این که چه مبادی و چگونه باید بحث شود، خود محل مناقشه است. هرچند که گروهی در همین خادم فهم بودن علوم قرآنی نیز مناقشه کرده‌اند؛ از جمله از معاصرین، صاحب کتاب دراسه حول القرآن الکریم در تعریف علوم قرآنی چنین می‌نویسد:

^۴ معرفت، محمدهادی، علوم قرآنی، ص۳.

علوم القرآن ... طایفه من البحوث المتعلقة بالقرآن و لم اجد من حده بدقه و الأفضل ان يقال ان العلم الباحث حول احوال النص القرآني كتابه و قراءه و معنی . وبذلك تخرج بحوث المواضيع القرآنية من التوحيد مثلاً فاما ليست من احوال النص بل من معانی و مواضيع القرآن . ويشتمل هذا المصطلح بحوث رسم القرآن و القراءات والناسخ والمنسوخ وكذلك البحث في التأويل والتفسير واقسامهما حيث أنها من احوال النص القرآني و يخرج علم التفسير حيث هو معنی النص وليس من احوال النص .

آن گونه که مشخص است ، وی :

- عبارت کلیدی در این تعریف را احوال النص قرار داده است ،
- فهم را در تعریف علوم قرآنی دخیل ندانسته و بسطی در معنای تاریخ قرآن داده ،
- ایشان نیز در قرن حاضر (قرن پانزدهم) کسی را تبیافت که توانسته باشد این مجموعه‌ی علم را تعریف کرده و حدود و ثغور آن را مشخص کند ،
- محل اشتراک این علوم را تعلق به قرآن مجید و بحث پیرامون احوال النص (متن؟) قرآنی دانسته اند ،
- بحث پیرامون احوال متن را در نحوه‌ی نگارش ، قرائت و معنای (؟) آن دانسته اند ،
- در تعریف ، کتابت را بر قرائت و معنی مقدم کرده‌اند ، حال آنکه ترتیب ایجاد قرآن بر عکس این بوده است ،
- و در نهایت ، علم تفسیر را معنای نص دانسته و با این تعریف این دو علم را از هم جدا کرده‌اند .
- تنها ابهامی که در تعریف ایشان باقی می‌ماند ، آن است که تفاوت بین "احوال النص القرآني معناً" و "معنى النص" چیست ؟ ظاهراً مقصود ایشان از احوال النص ، عوارض و حالاتی است که بر

^٥ جلالی ، محمدحسین ، دراسه حول القرآن الكريم ، صفحه ۱۴ .

آیات قرآنی عارض شده است مانند نسخ آیه که تا زمانی محکم بوده و زمانی دز معرض نسخ قرار گرفته است. ولی معنی النص جزو عوارض نیست و لذا تفسیر را از زمرةی علوم قرآنی ندانسته است.

متاسفانه اکثر نویسندهای کتب علوم قرآنی نخواسته و یا نتوانسته‌اند از این علم یا علوم تعریف جامع و مانعی ارائه کنند.

آقای کمالی دزفولی طی تعریفی چنین می‌نویسد :

مقصود از علوم قرآن (به لفظ جمع نه علم القرآن به لفظ مفرد) گروهی از معارف متصله به قرآن است که به نحوی از اخاء ، به طور خاص ، خادم فهم قرآن باشند ، مانند علم الرسم ، علم القراءات ، علم اسباب الترول ، علم الناسخ والمنسوخ ، علم اعراب القرآن ، علم المحکم والتشابه وغیره. به طور خاص برای آن است که علمی مانند صرف و نحو را خارج و علم اعراب القرآن را داخل کند.^۶

سپس ایشان به بیان کاملتری پرداخته و می‌نویسد :

به عبارت دیگر علوم القرآن آن دسته از علومند که مستقیماً و بلا واسطه در فهم قرآن دخیلند مانند علم ناسخ و منسوخ ؛ و به آن دسته از علوم که در فهم قرآن و غیر قرآن دخیلند (مانند صرف و نحو) اصطلاحاً علوم القرآن نمی‌گویند^۷.

نکته دیگر مفهوم خاص این ترکیب اضافی و تطور آن در طول تاریخ جامعه‌ی اسلامی است که ایشان به بهترین وجه بدان اشاره کرده اند:

این مرکب اضافی ، یعنی علوم القرآن ، بعد از نقل اصطلاحی ، علم شخصی است برای فنی که شامل همه‌ی علوم خادم در فهم قرآن است. بنابراین مدلول تضایفی قبل از نقل

^۶ کمالی دزفولی ، سیدعلی ، شناخت قرآن ، صفحه ۱۲.

^۷ همان.